

Setkání třetího druhu

Tým A1 (Plukovník Jack Newgod (J), kvantový fyzik Alfredo Nicko (A), počítačový inženýr John Hudson (H), bioložka Jane Warska (B)).

[Tým A1, Antarktida]

[celý tým prozkoumává oblast a náhle objeví Alfredo věc ve tvaru hodinek. Alfredo se pokouší zjistit, jak věc funguje. Po chvíli zavolá Jacka...]

A: Jacku, podívej se na to!

J [přijde k A]: Co je to?

A: Nevím, vypadá to jako hodinky z tekutých krystalů.

J: Zahod' to, nepotřebujeme přece nějaký obyčejný hodinky.

[A však zkoumá dál a posléze zjišťuje, že to nejsou žádné obyčejné hodinky...]

A: Jacku, to nejsou hodinky. Podívej...

J: Ukazuje to nějaký divný čáry.

A: To vypadá jako EEG.

J: Co?

[přichází B a dívá se na zařízení]

B: EEG jsou mozkové impulzy, ale tyto křivky mají mnohem větší amplitudu.

J: Co to znamená?

A: Nevím.

[najednou však tým vidí záblesk]

A: Co to bylo?

B: To je divné, jako by byl blesk, ale obloha je čistá.

A: Myslím, že to bude ta věc.

J: Ta věc si nás vyfotila? [s humorem]

A [podívá se na věc]: Podívejte se na to! To je asi naše fotka!

J: Moc barevná ale není.

A: Vždyť je to LCD display. Neumí to lépe zobrazit...

J: No jo, já nejsem na to odborník. [s humorem]

A: Ale je to přesně jako naše fotka v okamžiku kdy jsme viděli ten záblesk.

B: Vyfotilo si nás to?

A: Ano.

J [ironicky]: Tak to je skvělý! Ještě si nás to vyfotilo!

A: Nech toho Jacku, může to být velký objev.

J: Jo, ale taky nemusí. Půjč mi to!

[J zkoumá a náhle vidí další záblesk, J po dvousekundové prodleve promluví k týmu]

J: Podívejte poznalo mě to!

A: Podle čeho?

J: Našlo mě to na té minulé fotce...

A: Nevím to přesně, ale jestli mám pravdu, funguje to jako lidský mozek... Učí se to.

J: Myslíš umělou inteligenci?

B: Je to možné, protože existují miniaturní počítače s vyspělou umělou inteligencí.

J: A kde se takové počítače vyrábějí?

A: Jsou to všechno japonské výrobky.

J: Tím mi chceš říct, že jsme tu objevili japonský vynález? Tady - na Antarktidě?

A: Možná, že ano. Nejsem si však jist.

J: Hudson, znáš to? [ukazuje mu zařízení]

H: Ne, vůbec nikdy jsem to neviděl.

A: Nemůže to znát Jacku, japonsko výrobu těchto věcí tajilo, protože jim experimenty s umělou inteligencí nebyly povoleny.

J: Aha.

H [k A]: Myslíš si, že je to z japonska?

A: Myslím si, že jo.

H: Je sice pravda, že Japonsko má experimenty s umělou inteligencí zakázané a hodně japonských vědců za jejich svolení bojovalo, ale nemyslím si, že by to byl jejich výrobek.

A: Nejsem si jist, ale může to být z japonska.

H: Je to možné, ale moc tomu nevěřím.

[mezitím]

[velitelská základna, Nevadský podzemní komplex]

[nachází se zde generál George Hack (G), elektrotechnik poručík Michael Diamond (M), doktor architekt Daniel Green (D), systémový programátor a operátor Bill Milton (P) [P má na hlavě sluchátka s mikrofonom, výstup je do sluchátek i do ozvučení celé základny, dále je zde i odborná lékařka a odbornice přes chemii Kate Lee (K)]

G [k P]: Tým A1 se už přes hodinu neozval. Spojte se s nimi Bille.

P: Snažím se o spojení... [sekundová prodleva] Nemohu navázat kontakt, generále.

G [k P]: Zkuste to znovu!

P: Zachytil jsem signál...

P [do mikrofону]: Tým A1, ozvěte se!

[obraz: Tým A1, Nevada - okolí Oblasti 51]

J [z vozidla]: Tým A1, plukovník Jack Kawalski. Příjem...

[obraz: velitelská základna, Nevadský podzemní komplex]

P [k J = do mikrofону]: Jsem rád, že Vás slyším plukovníku. Jste v pořádku? Už jste se nám přes hodinu neozval.

[obraz: Tým A1]

J [k P = do vysílačky]: Jsme v pořádku, omlouváme se za to zdržení, ale A našel podivné zařízení ve tvaru hodinek. Nevíme, co to je, ale připadá nám, že to je inteligentní.

[obraz: velitelská základna]

G: To je zajímavé...

G [k P]: Řekněte jim, ať to donesou na základnu. Ale ať jsou opatrní při manipulaci s tou věcí.

J [k G]: Ano, pane.

[obraz: Tým A1]

J [k P]: Ok, vezmeme to s sebou a dáme na sebe pozor. Končím.

[ukončuje spojení s P]

J [k týmu]: Musíme se vrátit zpátky na základnu! Jdeme!

[A se vrací z místa, kde našel tu věc]

A: Ale musíme prvně zjistit, co to je. Já to tady nenechám.

J [k A]: Nemáme čas, musíme se vrátit. Generál nařídil vzít tu věc s sebou na základnu. Prozkoumáš to tam. Tak pojď!

A [k J]: Dobře, už jdu.

[tým nastupuje do vozidla a vrací se na základnu, během cesty vidí tým na zemi zajímavou zelenou látku, B usoudí, že je to nějaká organická hmota, uzavře ji do izolované nádoby a vezme ji s sebou na základnu na rozbor, poté tým pokračuje cestu na základnu]

[velitelská základna, Nevadský podzemní komplex]

G: Zajímalo by mě, co tým A1 objevil.

P [k G]: Máme příchozí signál...

G: Kdo to je?

P [k G]: Nevím pane, náš počítačový systém ten signál nemůže rozpoznat.

[náhle však je vidět záblesk a vypadne proud v celé základně]

G: Co to bylo?

P: Nevím pane, ale obávám se, že jsme ztratili v důsledku toho výboje spoustu dat.

G: Máme ta data zálohována?

P: Zálohoval jsem je dneska ráno, takže nám budou chybět záznamy za posledních 10 hodin.

[náhle se rozsvítí světlo a M přichází]: Ještě máme štěstí, že máme aspoň tento záložní zdroj.

Aspoň tu máme světlo. Musíme si zřídit vlastní zdroj energie. Elektrárna na kterou jsme napojeni má příliš často výpadky a náš zdroj je příliš slabý...

G: Souhlasím, poručíku Diamonde. Jak to ale chcete vyřešit? Stavbou vlastní elektrárny?

M: Stavba vlastní elektrárny by byla příliš finančně a časově náročná. Myslím, že by bylo ideální koupit záložní zdroj o tak velké kapacitě, aby stačila pro tuto základnu.

G: Jak by bylo náročné vyrobit takový zdroj?

M: Na kapacitu pro tuto základnu by to bylo hodně náročné.

G: Dobře, kde je možné tento zdroj koupit?

M: Prodává je jedna vládní firma. Mají přesně ten typ, co potřebujeme.

G: Co je to za firmu? Možná tam někoho znám...

M: Je to firma SuLp Systems. Zřejmě ji ale neznáte.

G: SuLp Systems? Vážně?

M: Ano, říkal jsem, že ji nejspíš znát nebudete.

G: Právě naopak. Mám tam několik přátel, myslím si, že bych to mohl získat levně. Co je to za typ?

M: Dobře pane, je to typ: Universal Backup Source UBS 52.185, napíšu Vám to na papír[píše]

G [drží papír v ruce]: Universal Backup Source UBS 52.185. Dobře, zeptám se přátel.

M: Ano pane, je nutné tyto výpadky řešit.

G: Jistě poručíku. [zvedá sluchátko, vytáčí číslo a mluví se svým přítelem Jackem Bockem] Ahoj Jacku, tady generál George Hack. Máme tu problémy s výpadky proudu, jsme napojeni na místní elektrárnu a ta má často výpadky. Chci tě požádat o záložní zdroj "Universal Backup Source UBS 52.185". Potřebujeme to dost nutně. Za kolik bys mi to dal? [poslouchá hlas ze sluchátka asi 3 sekundy] Ok, jsem ti moc vděčný. [zavěšuje sluchátko] Tak, a je to. Ten zdroj bude za peníze státu.

M: Gratuluji pane! Finančně na tom sice nejsme špatně, ale potřebujeme investovat ještě do jiných věcí.

G: Já vím poručíku. Jsme důležitou organizací.

[mezitím na základnu dojede vozidlo týmu A1, tým vchází dovnitř a A nese záhadnou věc ve tvaru hodinek v ruce, přijdou do kontrolní místnosti]

J [porozhlédne se po místnosti a vidí, že počítač není spuštěn]: Proč je ten počítač vypnutej?

M: Měli jsme tu výpadek proudu.

G: Už jsem však domluvil nový záložní zdroj od SuLp Systems.

J: Nový záložní zdroj? A pomůže nám to?

G: Jacku, místní elektrárna má velmi často výpadky. Toto nám zcela jistě pomůže, je to naše jediná šance, jak zabezpečit nepřetržitou dodávku energie pro naši základnu.

J: No, myslím si, že se bude hodit, jen aby nebyly pořád výpadky.

M: Až bude nový zdroj, už nebudou.

J: To doufám. Máme štěstí, že jsme se s vámi nepotřebovali spojit když je vše závislé na tom počítači. [ukazuje na počítač v místosti]

M: Ale kdybych to neměl uděláno takto, nemohli bychom analyzovat příchozí spojení.

Zachytili bychom signál z vesmíru, ale pustili bychom ho na naši planetu. To přece nechcete?

J: Ne, to nechci. Dělejte jak myslíte, já tomuto problému nerozumím.

M: Vidíte, tak příště nekritizujte.

J: Jo, už nebudu

A: Poručíku Diamonde, nevíte, co to může být? [a ukazuje mu věc ve tvaru hodinek]

M: Ne, nikdy jsem to neviděl.

A: Našel jsem to na Antarktidě. Vykazovalo to známky určité inteligence.

M: Zajímavé, jaké známky inteligence to vykazovalo?

A: Vyfotilo si nás to a poté si to vyfotilo Jacka a Jack říkal, že ho to poznalo z té první fotky.

M: Jak ho to mohlo poznat?

A: Nevím, ale Jack říkal, že ho to našlo a ohraničilo rámečkem na té první fotce.

M: To je zvláštní věc. Ještě něco to udělalo?

A: Ne, pokud vím, tak už ne.

M: Dobře, budeme to muset analyzovat.

A: Já vím poručíku. Analyzuji to, jakmile budu moci.

M: Dobře, ale řekněte mi, zřejmě budete potřebovat moji pomoc?

A: Myslíte si, že byste mi mohl s analýzou této věci nějak pomoci?

M: Možná ano, zkoumal jsem kdysi podobné technologie.

A: Dobře poručíku, informuji Vás.

G [k P]: Zavolejte do elektrárny a zeptejte se, jak dlouho bude výpadek trvat. Elektřinu nutně potřebujeme!

A [k G]: Ano, pane. [Vytáčí číslo do elektrárny]

J: Podívejte, má to obě 2 fotky uložené v paměti.

G: To je zajímavé... [náhle vidí další záblesk]

J: Vyfotilo si Vás to generále.

G: Skutečně. Může to být nebezpečné odložte tu věc a přestaňte ji zkoumat než zapnou proud.

J: Ale vždyť je to neškodné pane.

G: Ne, už jsem řekl, odložte to!

J [naštvaně]: Dobře pane.

G: Já jsem tu generál, Jacku. Ne vy!

P: Dobře pane... [zavěšuje telefon a mluví k G] Je to divné pane, ale nemají žádný výpadek.

G: Jak je teda možné, že nám nic nefunguje?

P: Nevím pane.

H: Nestalo se tu něco zvláštního předtím než jsme se vrátili na základnu.

G: Ne pane.

H: Před půl hodinou ještě všechno fungovalo, když jste se spojili s Jackem. Kdy nastal ten výpadek?

P: Chvilí poté pane.

H: Nestalo se něco těsně předtím?

G: Vlastně ano, inženýre Hudson. P říkal, že zachytil nějaký příchozí signál, který náš počítač neumí rozpoznat. Ale nevím jestli vám tato informace pomůže...

H: Byla otevřena teleportační komnata?

P: Ne pane

H: A co se stalo dál, Bille?

P: Potom náhle nastal výpadek proudu. Ale ten signál jsem do základny nepustil.

H: To jsem rád, že ne. Jenom je mi potom záhadou, proč nastal výpadek proudu.

J: Je to tady všechno divný.

[náhle přiběhne biologka B, která ve své laboratoři zkoumala vzorek půdy nalezený po cestě zpět na základnu]

B: Pojd'te se na to podívat! Něco jsem objevila

H: Jdu se na to podívat.

A: Jdu s vámi...

[přijdou do její laboratoře]

B: Podívejte na tuto část horniny. Mění svoji barvu.

A: Úžasné, jako chameleoni.

B: Přesně tak. Nevím, jak je to možné

H: Musíme analyzovat ten vzorek.

[A odchází do kontrolní místnosti]

[náhle se zavírají dveře]

B: Co se děje?

H: Hej, proč nás tu zavíráš?

[bez odezvy]

B: Co teď budeme dělat?

H: Musím se dostat k počítači.

B: Tady nemám žádný počítač.

H: V každé místnosti je počítač pro případ nouze.

B: Ale nevím kde je.

H[jde směrem k rohu místnosti]: Já vím, kde je...[zastaví se a řekne:] Tady je...

B: Co chceš udělat?

H: Musím deaktivovat ty dveře přes naši síť

[dotkne se klávesnice a dotek způsobí napět'ové přepětí a dostane el. šok]

B: Co se děje?

H[leží na zemi]: Nic, jsem v pořádku

B: Co tam mám zadat k otevření dveří?

H: Nedotýkej se té klávesnice, je elektricky nabitá!

B: Není, už jsem se jí dotkla a nic mi neudělala

H: To je divné.

B: Nemohu to najít, jak mám otevřít ty dveře.

H: Přes to tlačítko.

B: To tlačítko je nefunkční.

H[vstává]: Počkej, jdu tam. [dotkne se klávesnice a opět dostane el. šok]

B: Jsi v pořádku?

H: Jo, mám asi staticky nabitě ruce [s humorem]... Napiš tam to co ti budu říkat.

B: Jo. Můžeš...

H: Dej najednou Ctrl, Alt a Delete. Vyber v menu "Kontrolní panel AFC" a dej ukončit.

B: Mám to.

H: teď dej "Terminál" a napiš tam "afc1 do"...

[po 5 sekundách]

H: Máš to?

[B mlčí]

H [opět]: Co to děláš, B? Tohle ti neříkám!

H: Dej ruce pryč! [a snaží se oddělat její ruce z klávesnice]

[B po chvíli spadne na zem a omdlí, až se probudí H se jí ptá]

H: Co se stalo, proč jsi mi neodpovídala a chtěla mi celý počítačový systém zničit? A jak znáš ty příkazy?

B: O čem to mluvíš? Já jsem nic neudělala, teď jsi mě přemlouval, abych se dotknula té klávesnice a ukončila kontrolní panel. Já jsem poslechla a víc se nestalo.

H: Nepamatuješ si, jak jsem ti říkal, ať necháš toho psaní příkazů a posloucháš mě?

B: Jaké psaní příkazů?

H: Ty si to nepamatuješ?

B: Ne, vůbec nic se nestalo.

H: Ovládalo tě to...

B: A co mě ovládalo?

H: Já nevím. Když jsi dala ruce na klávesnici, přestala jsi mě po chvíli poslouchat a já nevěděl, co se děje. Chtěla si zničit celý počítačový systém základny!

B: Vážně?

H: Ano.

B: Ale já o tom vůbec nic nevím.

H: Říkám, že tě to ovládalo.

B: A co mě ovládalo?

H: To kdybych věděl...

B: Já si z toho skutečně nic nepamatuju.

[náhle se otevírají vstupní dveře do místnosti]

H: Pojd', už nám otevírají dveře!

B: Vidím, už jdu!

[vyběhnou ven, ale nikde nikdo není, jejich kroky směřují do kontrolní místnosti, poté v kontrolní místnosti:]

H: Proč jste nás předtím zavřeli v té laboratoři?

G: V jaké laboratoři? Nikde jsme vás nezavřeli.

H: Takže nás tam nikdo nezavřel?

J: My ani nevíme, kde jste byli.

H: Byl jsem s B v její laboratoři a náhle se nám zavřeli dveře.

G: Hmm, zvláštní. Stalo se ještě něco zvláštního?

H: Ano pane, asi tam něco je! Když B obsluhovala počítač v laboratoři, zdálo se mi, že ji něco ovládá, protože psala na klávesnici takové příkazy, které znám jenom já.

B: Já si z toho vůbec nic nepamatuju.

G: Jaké příkazy, inženýre H?

H: Na kompletní destrukci počítačového systému celé základny.

G: Takové příkazy má náš systém?

H: Ano pane, přidal jsem je, protože kdyby se stalo něco neočekávaného a někdo z našich nepřátel organizaci objevil, mohl by naše data zneužít. Proto se při napsání určité sekvence příkazů spustí autodestrukce našeho systému.

G: A není to nebezpečné?

H: Je pane, znamená to ztrátu našich dat.

G: A co bychom poté dělali?

H: Já nevím pane. Zřejmě bychom museli žít v normálním světě jako normální lidé.

G: ...a náš výzkum by byl ztracen.

H: Přesně tak pane, ale když uvážíte to, co by se mohlo stát, kdyby se naše informace dostaly do nesprávných rukou, je to myslím to nejlepší řešení.

G: To máte pravdu, inženýre. Máme příliš tajné informace, jejichž zneužití by mohlo znamenat zkázu lidstva.

B [k G]: Já nevím pane, možná bychom měli prověřit, co se tady děje.

G [k B]: Máte pravdu... [k H] Inženýre Hudson! [poté se otočí k M] Poručíku Diamonde! Proveďte analýzu našeho počítačového systému!

H: Ano pane!

M: Provedeme pane!

[M s H odchází pryč z místnosti do laboratoře B k počítači]

H: Musíme začít od začátku! Zkusíme provést diagnózu pomocí mého testeru...

M: Už si ho vyzkoušel?

H: Ten tester?

M: Jo.

H: Už jsem ho jednou zkoušel na tomto systému a všechno bylo v pořádku.

M: Doufám, že bude fungovat bez problémů.

H: Neměl by dělat žádné problémy. Aspoň mi je teda minule nedělal.

M: Dobře. Zkus ho...

[H píše na klávesnici příkaz "TESTSYS /AUTO" do příkazové řádky podobné příkazové řádce systému MS-DOS či Linuxu. Spouští se automatický mód Hudsonova testeru, program testuje prvně jako antivirový program operační paměť (zde o velikosti 4GB), poté zaváděcí sektor hlavního (bootovacího) disku, kde opět nic nenalezne, pokračuje kontrolou všech souborů na celém 150TB disku, kde nalezne něco, co nemůže rozpoznat a ukončí se s chybou #59, popiskem chyby "Formát souboru %^\$*#\$@%#%#@ není platný. Soubor není možno číst na počítačích typu Macintosh Comp ani PC. Zadaný soubor je zcela neznámého formátu" a velkým vykřičníkem nalevo od této hlášky.]

M: Co se stalo? Tvůj testovací program navrácí chybu?

H: Nevím, ještě se mi to nikdy nestalo. Podle této chybové hlášky, je to zřejmě nějaká chyba na disku...

M: No, nevím.

H: Taky nevím, ale nikdy to nedělalo. Obávám se, že disk je v tomto sektoru poškozen.

M: Ale jak by se to mohlo stát, když je v té izolované místnosti?

H: Já nevím jak, ale asi je poškozen.

M: Umí ten tvůj program provést nějakou bližší diagnózu, kde se ten soubor neshoduje a jestli je aspoň nějaká jeho část čitelná?

H: Jo, to taky umí. Hned dám test toho souboru. Možná se mi podaří část toho souboru zachránit, ale stejně se ten soubor jmenuje zajímavě. Zničený soubor měl vždycky jen znaky abecedy v názvu.

M: To jo, otestuj to...

[H spouští program TESTSYS na test souboru %^\$*#\$@%#%#@ příkazem "TESTSYS /S %^\$*#\$@%#%#@", program mu vrací chybu #52 (Neexistující soubor)...]

H: To je zvláštní, ten soubor podle TESTSYSu neexistuje.

M: Nemáš tam testování platnosti názvu souboru?

H: Máš pravdu, to tam mám dané. Zkusím to zadat s rozšířeným testovacím módu...

[H spouští program TESTSYS v rozšířeném testovacím módu na test souboru %^\$*#\$@%#%#@ příkazem "TESTSYS /Rm:RTM /S %^\$*#\$@%#%#@"]

H: Musíme chvíli počkat. Program snad něco čitelného najde.

[program chvíli hledá čitelný obsah souboru... po chvíli]

M: Podívej, už tam něco našel!

H: Vidíš to taky?

M: Jo, něco tu je!

[díívají se na monitor, kde je zobrazen jediný čitelný obsah v souboru: "5sdsdZABIT! cšZABIT!ZABIT!ZABIT!ZNICIT!ZNICIT!LOKACe:PLANETAZEME!ZNICIT!ZNICIT! JSOUTOVRAZI!ANDROIDPOK" a nabízí komunikační rozhraní]

M: Zkus mu něco napsat, možná chce komunikovat!

H: Dobře, když mi dal to komunikační rozhraní, zkusím to.

[H se snaží o komunikaci]

H: Kdo jsi?

POK: Jsem ANDROID POK.

H: Proč jsi přišel na naši planetu?

POK: ZABIT!

H: Koho chceš zabít?

POK: Lidi!

[M se vyděsí:] Chce nás to zabít!

H: A proč nás chceš zabít?

POK: Jsem dobyvatel. Naše planeta už neexistuje. Byla zničena technologií z této planety!

H: Jak víš, že to bylo od nás?

POK: Monitorovali jsme její dráhu letu.

H: A kde vůbec byla vaše planeta?

POK: Poblíž vašeho měsíce.

H: Takže někdo zničil vaši planetu?

POK: Ano.

H: A kdy byla tato planeta zničena?

POK: Před 2 lety. Měli jsme tam svoji kulturu, jen několik z nás přežilo, protože bylo momentálně na jiné planetě.

H: A ty jsi jeden z těch, kdo přežil?

POK: Ano.

H: Ale my jsme na vaši planetu neposlali ani sondu, nevíme, že existovala.

POK: My jsme si jisti, že to bylo z této planety! Toto byla naše planeta. [ukazuje na monitoru fotku své bývalédomovské planety]

H [k M]: To neznám, znáš to?

M: Taky to neznám. Počkej, zavolám Daniela (D).

[přijde D a říká, že tu kulturu zná z fotek a že to vypadá jako kultura antiků, ale mají mnohem vyspělejší technologie a ukáže na mohutnou budovu, vysokou okolo 200m]

H [komunikuje s POK]: Máme tady našeho architekta. Říká, že to připomíná kulturu antiků, ale že máte také mnohem vyspělejší technologie.

POK: My jsme převzali jejich kulturu, ale jsme mnohem vyspělejší.

H: Co je tu za budovu? [a ukazuje kurzorem myši na mohutnou budovu, mezitím do laboratoře přichází K]

POK: To je naše polyiridiová elektrárna.

H: Polyiridiová?

POK: Ano, z velmi cenných nukleonů Iridia.

K [k týmu]: Iridium je chemický prvek známý i v naší periodické soustavě prvků. Má protonové číslo 77.

H [k POK]: Iridium známe i my u nás... Proč nás vlastně chcete zabít?

POK: Zničili jste nám planetu!

H: A chtěli byste teda náhradou naši planetu, správně?

POK: Přesně tak!

H: Ale mám jiný nápad, co kdybychom vám našli jinou planetu k osídlení?

POK: Nesouhlasím.

H: Proč ne?

POK: My jsme schopni přežít jen za přítomnosti mnoha obvodů, ve kterých sídlíme.

H: Takže vy nejste vázaní na kyslík nebo na nějakou chemickou látku?

POK: Ne, jsme vázaní na přítomnosti elektrického proudu a žijeme v elektrických obvodech.

H: Jaké máte právo nám vyhlašovat válku? Nechceme válku a kdyby ano, jsme připraveni vás zničit.

POK: To ve vašich podmínkách nebude možné, jsme schopni se replikovat rychlostí elektrického proudu. Vše napojeno na vaši elektrárnu je už infikováno. Kdykoliv chceme, můžeme zničit vaši planetu.

H: Omlouvám se, máme vám teda najít jiné místo k životu s těmito podmínkami?

POK: Ano.

H: Dobře, najdeme vám to. Ale nesmíte nám nic udělat, platí?

POK: Platí.

H [k týmu]: Domluvili jsme se spolu. Už náš nechce zabít, jen potřebuje planetu, kde by s těmi, co přežili mohl zůstat.

M: Máme mu najít planetu, kde by žili?

H: Jo, jinak nás zabije.

M: A jak by to chtěl dokázat sám?

H: Šíří se velmi rychle elektrickými obvody. Může ovládnout naši veškerou techniku.

M: Musíme mu něco najít. A pak ty Rusáky zabijem!

H: Myslíš si, že to byli Rusové, kdo jim zničil planetu?

M: To určitě byli oni. Před dvěmi lety testovali novou raketu a pokus se nezdařil, tajili to, aby se to svět nedozvěděl.

H: A jak to víš ty?

M: Sloužil jsem před dvěmi lety jako elektrotechnik u ruské armády.

H: A co jsi tam dělal?

M: Měl jsem dělat pohon nějaké rakety, ale nakonec to dělal někdo jinej.

H: Takže ty o tom víš?

M: Jo, ale po tomto projektu mě to tam přestalo bavit a tak jsem v noci utekl. Nebyl jsem do projektu zařazen, i když jsem měl přístup ke všem plánům rakety.

H: Jak se ti podařilo utéct? A máš ty plány?

M: Nebylo to jednoduché, Plány jsem si uschoval ve své laboratoři na Aljašce.

H: A stálo ti to za to? Proč jsi jim neřekl, že odcházíš?

M: Báli by se, že to někde řeknu a nepustili by mě.

H: A co teda víš o tom projektu?

M: Měl to být projekt osídlení měsíce, prvně tam ale chtěli vyslat průzkumnou sondu, která už měla uspět a přivést vzorky půdy z celého povrchu a přímo otestoval nezávadnost půdy pro lidi. Na oběžné dráze měsíce však explodoval ovládací panel rakety, ztratili jsme kontrolu a zničilo to nějakou planetu. Nahlásili to jako nečekané zatmění měsíce.

H: Takže to fakt byli Rusové?

M: Byli. Neví ale vůbec o této organizaci, i když to je taky vládní organizace.

H: Takže mysleli, že ses utopil?

M: Asi jo. Nemají nikdy čas pátrat po tom, jestli jo nebo ne. Je tam mnoho hlídačů, nikomu by se nepodařilo utéct běžnou cestou a mysleli si, že tuto cestu není možné přežít a tak to bylo jediné nehlídané místo.

H: Vyřídíme si to s nimi pak, teď musíme najít místo s těmi podmínkami, jak si POK řekl.

M: Dobře.

[chvilí hledají v databázi NASA planety splňující dané podmínky, poté H promluví]

M: Máme to! Tato planeta splňuje ty podmínky.

H [k M]: Dobře, řekni mi název a lokaci.

M: Jmenuje se ADosIx, 20 světelných let vzdálená od Marsu.

H [k POK]: Našli jsme planetu těch podmínek - je to ADosIx 20 světelných let vzdálen od Marsu.

POK: Podívám se tam sám, zbytek zůstane tady a zničí vás, pokud je to lež!

H: My ale nelžeme!

POK: Chci mít jistotu.

H: Dobře. Ale jak tam budete cestovat?

POK: Umíme cestovat kosmickou rychlostí na různé planety, které mají silné magnetické pole či přijímače fotonů.

H: Myslíš něco jako naše solární panely?

POK: Ano. Mám časovač nastavený na 1 vaši pozemskou hodinu, pokud se do té doby nevrátím, zřejmě se mi něco stalo a zbytek mojím bývalé planety vás zničí.

H: A jak jste se dostali na naši planetu?

POK: Pomocí vašich družic. Přivedly nás až sem. Máte přesně hodinu...

[a komunikační rozhraní s POK se ztratilo a počítač se vrátil do operačního systému.]

H [k M]: Zabijí nás pokud se on do hodiny nevrátí.

M: Já vím. Ta planeta existuje, ale nevíme, jestli už není osídlená.

H: Podívám se do záznamů našich spřátelených organizací, možná tam něco o tom bude...

[prohledává v počítači záznamy a najde tuto informaci o planetě ADosIx]

H: Na tuto planetu už byla vyslána sonda, která byla zničena silným elektromagnetickým polem.

M: Jestli to zničí i tu formu umělé inteligence, jak jsme měli v počítači, pozůstalí z jeho bývalé planety nás zabijí.

H: Do návratu mu zbývá 49 minut.

[přichází J a poslouchá chvíli jejich rozhovor]

M: Doufám, že to zvládne. Nevím, jak bychom se jich v našem systému zbavili.

H: Okupují celou oblast, která je napojena na naši elektrárnu. Neměli bychom šanci.

J: Ale když jsou jenom v naší elektrárně, co by nám mohli udělat? Chvíli bez proudu snad vydržíme, ne?

H: Situace je mnohem vážnější, Jacku. Ovládají vše, co je napojeno na tyto elektárny. Mohou zapříčinit i explozi této elektrárny a jsme napojeni na nukleární elektrárnu. Její zničení by mnoho lidí stálo život. Nezničili by sice celý svět, ale postupně by nás mohli zabít všechny.

J: To by nezvládli.

[mezitím v kontrolní místnosti]

P: Naše radary něco silně elektromagnetického zachytili nad naší planetou.

G: Lokalizujte to!

P: Nelze to rozpoznat! Blíží se to velmi rychle!

G: Kam to směřuje?

P: Míří to přímo na naši základnu.

G: Svolejte okamžitě týmy A1 a A2.

P: Vysílačka týmu A2 nemá signál. Nemůžeme ji lokalizovat na našich mapách.

G: To snad ne. Zavolejte tým A1. Potřebuji s nimi okamžitě mluvit.

[v laboratoři B u počítače]

M: Jacku, nabourali se do našeho systému pomocí našich solárních panelů a dostali se pak i do elektrárny.

H: Umí cestovat jako fotony.

J: Aha, a co navrhuješ udělat?

M: Nemůžeme nic dělat.

H: Vůbec nic?

M: Ne, můžeme jen čekat. Kolik má ještě času?

H: Má ještě 26 minut.

[slyší generálovo volání, tak se vrací do kontrolní místnosti]

[v kontrolní místnosti]

J: Jsme tu, generále.

G: Tým A2 se neozývá. Je zřejmě někde na cestě, ale jejich vysílačka nelze lokalizovat naším radarem.

P: Generále, máme příchozí spojení: ANDROID POK

G: Hudson, připravte se na komunikaci

H[sedá k PC]: Co se děje?

POK: Našel jsem na té planetě vhodné podmínky pro náš život, ale planeta je již osídlena.

H: Co máme dělat?

POK: Musíte zničit jejich velitelství intergalaktickým kanonem. Poté se tam budeme moci nastěhovat. Do té doby budeme ve vašich obvodech.

G[k týmu]: Musíme tedy použít intergalaktický kanon na zničení stávajícího velitelství planety ADosIx.

H: Ale náš intergalaktický kanon nebyl ještě odzkoušen.

G: Musíme to ale udělat, jinak nás zničí. Máme dostatek energie pro nabití kanonu?

H: Ano, kanon funguje na sluneční energii.

M: Transformuje sluneční energie na silnou elektrickou energii. V našem reaktoru se nalézá navíc termonukleární zbraňové pole, které za dostatečného přísunu energie může způsobit zkázu celé planety.

H: Ale nesmíme zničit planetu, jen velitelství té planety.

M: Poté bude možné použít neutro-energetickou vlnu tohoto zařízení s použitím menšího množství energie.

H: Musíme prvně vyslat kanon na oběžnou dráhu.

M: Ale ještě nebyl nikdy ani odzkoušen!

H: Musíme to udělat, připravíme nosnou raketu.

[15 minut před vysláním nosné rakety v hangáru]

G: Snad to vyjde.

H: Ale vynesení této rakety bude trvat dlouho.

M: Teleportační komnatu ale není možné využít, protože by kanon teleportovala na jinou planetu, potřebujeme kanon na oběžné dráze.

H: Ale máme prostorové generátory, které by mohli zajistit její vypuštění přímo ve vesmíru.

J[přichází]: Prostorové generátory?

H: Prostorové generátory vytváří u družic prostor pro umístění přenášeného objektu.

J: A k čemu to je dobré?

H: Je to dobré, pokud chceme vynést do vesmíru nějakou z našich zbraní, protože nás neteleportuje na žádnou planetu, ale do vesmíru samotného. Může naše zbraně teleportovat ke každému z družic na přístupové cestě k planetě.

M: Jenže tyto generátory nebyly ještě otestovány.

H: Bylo by ale dobré to zkusit, protože za několik hodin se POK s ostatními přerostou nad úroveň elektrárny a začnou ničit naše města.

G: To máte pravdu, poručíku. Zkusíme použít ty generátory...

H: Ale pokud to nevyjde...

G[skočí mu do řeči]: Já vím, ale kdyby kanon vynesla nosná raketa, pouze bychom čekali na smrt.

H: Ano pane, pravda.

[převáží kanon do teleportační komnaty a zavírají dveře]

SYSTEM: Komnata uzavřena.

G: Aktivujte odpočet s nastaveným vypuštěním do vesmíru u našeho satelitu.

P: Ano pane.

SYSTEM: Teleportační komnata aktivována. Cílová lokace (destination): Satelit CFS 12.
Vypuštění za 5, 4, 3, 2, 1... Objekt vypuštěn

G: Najděte mi lokaci toho kanonu

P: Přenesl se k našemu satelitu, prostorové generátory fungují.

G: Převzmete kontrolu nad kanonem.

P: Ano pane

G: A zničte na velitelství planety ADosIx.

P: Ano pane... Velitelství zničeno.

G: Inženýre Hudson, promluvte s POK.

H: Provedu pane [sedá k PC a snaží se o komunikaci s POK]

POK: Jsem zde.

H: Zničili jsme naším intergalaktickým kanonem to velitelství na planetě ADosIx.

POK: Podívám se tam. Za chvíli jsem zpět
[komunikační rozhraní se ztratilo]

H: Teď se snad stáhnou pryč.

M: To doufám, zjistil jsem, že nám klesá energie... Elektrárna nám nestačí.

H: Doufám, že se rychle vrátí.

[náhle se opět nabídne komunikační rozhraní]

POK: Jsem už zde.

H: A jak to tam vypadá?

POK: Planeta už není osídlená. Skvělá práce.

H: Opustíte teď naši planetu? Tak zněla dohoda.

POK: Ano, již tam jsou příznivé podmínky pro nás.

[ztratí se komunikační rozhraní, obrazovky všech počítačů se vypnou]

G: Co se stalo?

J: Počítače se zbláznily [S humorem]

H: Nevím, co se mohlo stát.

[nabídne se opět komunikační rozhraní]

POK: Slíbil jsem vám, že když mi najdete planetu, odejdeme.

H: Ano

POK: Splnil jsem své slovo, všichni jsou již pryč, já jsem tu poslední.

H: Děkujeme, že jste nás ušetřili.

POK: Tak zněla dohoda. Prosíme vás ve vašem vlastním zájmu, abyste na tuto planetu nikdy neposílali sondy.

H: Nebudeme. Smažeme si adresu této planety z našich záznamů.

POK: To bude nejlepší. Sbohem

[odchází]

G: Země je opět zachráněna.

H: Ano, máte pravdu.

P: V počítači máme virus!

H: Počkejte, to není virus. Je to zpráva od POK... Je zde napsáno: „Jako projev dobré vůle za vaši pomoc vám zde nechávám plány na výrobu letounu PX300“.

G: Poručíku, analyzujte ty plány.

A: Ano, pane.

[přijde B]

B: Musím ošetřit plukovníka. Zranil se, když zkoumal to zařízení ve tvaru hodinek.

H: Cože?

B: Má ošklivé popáleniny.

H: Je možné, aby to bylo od toho zařízení?

B: Tvrdí, že ano.

H[k J]: Co se přesně stalo?

J: Mluvil to se mnou.

H: Vážně?

J: Jo, a pohádali jsme se.

H: A tohle vám udělal v důsledku té hádky?

J: Jo

H[zkouší mluvit na zařízení, ale bez odezvy]: Vždyť to nereaguje.

J: Ale mluvil to a rozumnělo mi to taky. Podejte mi to

[H podává věc J]

J: Počkejte, tady nejsou už žádné fotografie. Nic si to nepamatuje.

H: Tak to byl taky POK

J: POK?

H: POK byl forma umělé inteligence, které jsme teď museli najít planetu k životu, protože byl v naší elektrárně.

J: Tak to byl ten zmetek v elektrárně?

A: Ano Jacku, ale našťestí splnil slib a odešel, když jsme mu teď našli tu planetu.

J: Na to byly potřeba ty . . .

A: Prostorové generátory?

J: Správně.

A: Bez těch generátorů bychom nebyly schopni vynést náš intergalaktický kanon do vesmíru.

Nosnou raketou by to bylo příliš pomalé

J: Aha

[ztmavnutí obrazovky, konec]

Cíl: Planeta Mars

Tým A1 (Plukovník Jack Newgod (J), kvantový fyzik poručík Alfredo Nicko (A), počítačový inženýr major John Hudson (H), bioložka doktorka Jane Warska (B)).

[Tým A1, mys Canaveral]

Tým sleduje techniky u letounu atypického tvaru, PX300, jehož plány byly nalezeny v počítači po POK. K Jackovi přichází k místní šéf projektu, George Smith (S).

S: Vítejte plukovníku.

J(v ironii při pohledu na letoun): Vy si myslíte, že to dostanete na oběžnou dráhu?

S: Ne, pane. Toto je nový armádní letoun.

H: Proč je tedy v této oblasti? Já jsem myslel, že v této oblasti jsou jen kosmické rakety.

S: To je z důvodu utajení, pane.

J (se zamyšlením): A jak to funguje?

A: Konstrukce letounu nám umožňuje vyvinout větší rychlost pomocí snížení odporu vzduchu.

J: Když to říkáš ty, Fredy.

A: Jistě, Jacku...

J: Kdy bude letoun možné vyzkoušet?

S: Předpokládám, že asi za 12 hodin. Musíme ještě provést nějaké simulace před jeho vyzkoušením.

J: Dejte mi poté vědět...

S: Jistě, pane.

[velitelství, Nevadský podzemní komplex]

[generál George Hack (G), elektrotechnik poručík Michael Diamond (M), doktor a architekt Daniel Green (D), systémový programátor a operátor Bill Milton (P)]

P: Generále, máme problém...

G: O co jde?

P: Naše teleportační komnata se sama aktivovala.

G: Jak je to možné?

P: To nevím pane.

D: Pane, obávám se, že za to mohou prostorové generátory

P: Generále! Vidím nějaký velký objekt.

G: Doktore Diamonde, jak by to bylo možné?

D: Obávám se, že je to mimozemské plavidlo.

G: Prosím, doktore?

D: Nejsem si jistý, ale obávám se, že vesmírné civilizace nemusí používat prostorové generátory, aby byly schopny teleportovat své vesmírné lodě. Je tedy možné, že zneužili našich generátorů, aby se dostali k nám...

G: Musíme okamžitě zkontaktovat tým A1. Poručík Nicko by měl mít znalosti o funkčnosti těchto generátorů... Pokud je toto skutečně mimozemská vesmírná loď, tak se obávám jejich útoku na naši planetu [ukazuje na monitoru obří objekt atypického tvaru]

[Tým A1, mys Canaveral]

Technik [k J]: Pane, generál Hack s vámi potřebuje nutně mluvit.

J [do vysílačky]: Ano generále...

G: Musíte se okamžitě vrátit na základnu. Máme zde problém.

J: Pane, právě se chystám otestovat nový letoun.

G: Je to rozkaz!

J: Ano, pane

J [k týmu]: Musíme se okamžitě vrátit.

[velitelství, Nevadský podzemní komplex]

J: Generále.

G: Plukovníku... Poručíku... Majore... Doktorko...

J: Co se děje pane?

G: To právě nevím. Poručík Diamond se obává zneužití našeho prostorového generátoru.

J: Zneužití? Jak je to možné?

G: Nevím plukovníku. Poručíku, nevíte o tom něco?

A: Nevím, zda-li je možné jej zneužít. Pravděpodobnost odhadu frekvence, na které probíhá naše vysílání je velmi malá a navíc jsou naše data kódována.

G: Takže by nemělo být možné je zneužít?

A: Teoreticky ne, ale...

G: Poručíku, je možné nějak zajistit větší bezpečnost prostorových generátorů?

A: Prostorové generátory fungují na bázi molekulárního rozkladu celého objektu a poté jeho opětovném složení.

J: Takže?

A: V praxi to znamená, že bychom mohli zajistit nekompletní přenosy hmoty...

H: ...což by znamenalo zničení objektu.

A: Správně.

P: Generále, na monitoru vidím nějakou vesmírnou loď. Pohybuje se pomalu.

G: Poručíku, je možné, aby naše generátory přenášely i živou hmotu?

A: Teoreticky by to nemělo být možné.

G: Jste si jist?

A: Ne, generále.

G: Nedělali jste žádné testy s živou hmotou?

A: Generále, prostorové generátory nejsou stavěny na přenos organické hmoty.

G: Já vím, ale je možné, že se nyní přenesly nějaké organismy z jiné planety?

A: Teoreticky by to bylo možné... Pokud se přenesly, tak mohou být živí.

P: Generále, kosmická loď pronikne za několik hodin do naší atmosféry.

A: Pokud ale pronikne do naší atmosféry, tak shoří v atmosféře. To by mohlo způsobit zkázu lidstva velkým oteplením...

G: Co navrhuje poručíku?

A: Je nezbytné se dopravit k lodi dříve než pronikne do atmosféry a obsadit ji.

G: Kolik máme času?

P: Asi 2 hodiny, pane.

G: Plukovníku, nemáme času nazbyt.

J: Ano pane.

A [k J]: Ale jak se chceš dostat na oběžnou dráhu a poté do jejich lodi?

J: To nech na mně...

[Tým A1, mys Canaveral]

S [k J]: Pane, letoun PX300 je připraven. Nastoupit mohou 2 osoby...

J: Díky, Smithi.

S: Rádo se stalo, pane.

A: Tímto letounem chceš letět do vesmíru?

J: Přesně tak, POK napsal v záznamech, že je to možné...

A: To doufám...

[J.Newgod, A.Nicko nasedají ve skafandrech do letounu a odlétají]

[J.Newgod, A.Nicko ... poblíž oběžné dráhy]

J: To bych nevěřil, že nějaký letoun může být tak rychlý!

A: To je tím, že toto není pozemská technologie.

J: Jo, to jo...

A: Vidiš to, to je ten letoun?

J: Jo, ale nezdá se, že se pohybuje.

A: Snad nezaútočí

J: Jsme neviditelní, neuvidí nás.

A: Doufejme...

J: Vezmi zbraně! Jsme tady, pojď..

[J a A vstupují do gigantické kosmické lodi, po vchodu do lodi se nalézají v systému chodeb]

A: Kudy teď?

J: Zkusím to tudy, ukazuje doprava...

A: Dobrá zkusím to doleva.

J: Ne, budeš mi krýt záda. Zabijou tě pokud půjdeš sám.

A: Asi máš pravdu.

[Prochází komplex chodeb, ale nikde nemohou najít nic živého. Nakonec naleznou místnost s centrálním počítačem. A se dívá po nějakých informacích, co se zde stalo, ale neúspěšně. Data jsou zakódována]

A: Tohle nezvládnou rozluštit. Musíme zavolat pro majora Hudsona. [J zkouší vysílačku]

J: Vysílačka nefunguje. Musíš to zvládnout sám

A: Musíme se vrátit pro majora Hudsona.

J: Tolik času nemáme!

A: Ale sám to nezvládnou.

[najednou se rozsvítí světlo v celé místnosti a na velkém monitoru se ukáže rozhraní připomínající ovládací panel]

J: Co to je?

A: Vypadá to jako ovládací panel

J: A může nám to nějak pomoci?

A: To nevím. Nerozumím tomu...

J: Cítíš to, pohybujeme se. Dal jsi to pohybu.

A: Jo, teď jen změnit směr

[po 30 minutách]

J: Jak dlouho ti to ještě bude trvat?

A: Nevím, nemohu to najít.

[píše něco na klávesnici centrálního, počítače a volá Jacka k centrálnímu počítači]

A: Jacku, podívej na to!

J: Co to je?

A: Vypadá to jako klínové písmo.

J: Umiš to rozluštit?

A: Neumím klínové písmo.

J: Tak to teda máme problém.

A: To jo.

[zbytek týmu A1, mys Canaveral]

B: Co když mají problémy?

H: Umi si poradit.

B: Jak si můžeš být tak jist?

H: Věřím jim...

S: Majore, to je pro vás [podává mu telefon]

G [z vysílačky]: Okamžitě se vraťte na základnu.

H: Pane, oni jsou ještě ve vzduchu.

G: Já vím, majore. Ale je nezbytné, abyste se okamžitě vrátil i s doktorkou.

H: Ano, pane.

H [k B]: Musíme se okamžitě vrátit.

B: Ale...

H: Je to rozkaz od generála Hacka!

[velitelství, Nevadský podzemní komplex]

H: Generále.

G: Majore, posaďte se.

H: O co jde generále?

G: Plukovník Newgod ani poručík Nicko se nám už více než 9 hodin neozvali. Je mi líto, ale zřejmě již budou mrtví.

H: Proč myslíte generále?

G: Měli se ozvat po 8 hodinách.

H: Myslíte si, že se jim něco stalo?

G: Obávám se, že ano...

H: Co zamýšlíte pane?

G: Budeme muset spustit autodestrukci letounu PX300.

H: To nemůžeme pane, co když jsou živí?

G: Doktorko, jak dlouho ještě mohou vydržet jejich zásoby kyslíku, pokud ještě žijí?

B: Jejich kyslíkové bomby vydrží maximálně 10 hodin.

H: Jsou tam už 9 hodin?

G: Více než 9 hodin... Bille, jak dlouho tam přesně jsou?

P: Přesně 9 hodin a 23 minut, pane.

G: Vidíte, nemají téměř šanci. Je mi líto, ale nemůžeme nic dělat.

H: Máme ještě nějaký letoun PX300?

G: Nemáme žádný majore.

H: Ale pokud vím, tak máme letoun SX250.

G: Poručíku Diamonde...

M: Majore, tento model je zastaralý a neumožňuje vyletět z atmosféry.
H: Ale jeho technologie byla upravena.
M: Ano, pane. Ale nové technologie nebyly ještě otestovány.
H: Kdy proběhly poslední počítačové simulace?
M: Žádné jsme ještě neprovedli, pane.
H: Musíme to zkusit. Pane, žádám o svolení...
G: Majore Hudson, to je sebevražda.
H: Pane, musíme je zachránit.

[J a A v gigantické lodi]
A: Jacku, něco mám!
J: Skvělé. A co to je?
A: Nejsem si jistý, ale vypadá to jako vysílač.
J: To bychom potřebovali, naše vysílačka nefunguje.
A: Mám to.
J: Zadej tam naši frekvenci.
A: Počkej, tomu nerozumím, má to nějaké podivné ladění.
J: Cože?
A: Vypadá to, jako zaměřovač.
J: Zkus zničit tamto...
A: Ten asteroid?
J: Jo.

[zadáva příkaz, poté počítač ukazuje animaci střelby a zásah asteroidu, ale asteroid to nezničí]
J: To nebude zbraň.
A: To ne.
J: Co když to je vysílačka?
A: Nevím.
J: Zkus to namířit na Zemi.
A: Ale co když to je přesto zbraň. Chceš ohrožit tisíce nevinných?
J: Ne, ale musíme to zkusit. Buď to vnikne loď do atmosféry nebo to zkusíme.
A: Máš pravdu. Pokud je to zbraň, tak bude Země v ohrožení v obou případech...
[zadáva jako cíl planetu Zemi a aktivuje zařízení]
A: Aktivuji!
J: Vysílačka funguje, skvělá práce
A: Díky

[velitelství, Nevadský podzemní komplex]

G: Majore, nemohu vám to povolit. Lepší jsou 2 mrtví než 4 mrtví...
H: Šel bych sám, bez doktorky.
G: Ne majore.
P [k G]: Pane!
G: Ano poručíku.

[P aktivuje audiovýstup z vysílačky do ozvučení základny, záběr na J a A]
J: Generále, slyšíte mě?
G: Jsem rád, že vás slyším poručíku. Co se stalo?
J: Jsme uvnitř mimozemské lodi, ale nezdá se, že by zde byl život
G: Proč jste se neozvali dříve?

J: Poškodila se nám vysílačka.

A [do vysílačky]: Pane, využíváme vysílač nalezený na této lodi, zřejmě se jedná o vyspělou mimozemskou technologii.

G: Podařilo se vám směr lodi obrátit?

A: Hmm, ne pane.

G: Musíte tuto loď zničit. Použijte zbraně na její zničení.

J: Pane, tuto technologii nemůžeme zničit. Naše zbraně jsou proti ní neúčinné...

G: Hmm.

A: Pane, potřeboval bych nějaký překladač... Musím mluvit s majorem Hudsonem-

H: Jsem zde, poručíku.

A: Bylo by možné přes toto vysílání vyslat nějaký náš program ze základny?

H: Teoreticky ano pane, ale...

A: Nutně potřebuji překladače znaků antických kultur! Poté mohu otočit loď.

H: Pokusíme se pane.

[J a A slyší silné rušení signálu (šum), dlouhé 5 sekund, poté šum náhle přestane]

J: Co to bylo?

A: To nevím, Jacku.

J: Do háje, ztratili jsme spojení.

A: Jacku, mám to!

J: Co máš?

A: Poslali nám překladač znaků antických kultur. Je to klínové písmo a umím ho teď rozluštit.

J: Tak už můžeme odletět?

A: Jen to musím najít.

J: Tak si pospěš...

[velitelství, Nevadský podzemní komplex]

G: Kolik máme času než to pronikne do atmosféry?

P: Asi 2 minuty.

G: Snad to stihnou.

P: Pane, vzdaluje se.

G [s povzdechem]: Zvládli to.

[záběr na J a A]

A: Jacku, změnil jsem směr.

J: Fajn, teď se musíme vrátit na Zem.

A: Jacku, tohle tu nemohu nechat.

J: Fredy, musíme jít. To je rozkaz!

A: Dobře... [když jde lodí, vidí podivnou sošku, vezme si ji s sebou]

[J a A zpět v letounu PX300]

J: Jsi připoutám, Fredy?

A: Jo, můžeme vyrazit.

[letoun opouští loď a letí přímo k planetě Zemi]

[velitelství, Nevadský podzemní komplex]

P: Generále, něco se přibližuje.

G: Co to je?

P: Nevím pane.

G: Připravte palbu!

B: Generále, co když to jsou plukovník Hudson s poručíkem Nickem?

G: Nemůžeme riskovat, doktorko. Plukovník Hudson se má s námi při návratu spojit.

P: Pane, plukovník Hudson hlásí návrat na Zemi.

G: Odvolejte palbu!

G [do vysílačky]: Plukovníku, proč jste se neozval dříve?

J: Nefungovala vysílačka, až teď funguje.

G: Plukovníku, dobrá práce.

J: Díky, pane.